

H O T Ă R Ă R E A nr.1-103/2023
cu privire la examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină
și etică nr.3-115/2022 din 13.10.2022, adoptată în privința
procurorului Roman Rusu

29 mai 2023

municipiul Chișinău

Examinând, în ședință închisă, contestația Inspecției procurorilor împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-115/2022 din 13.10.2022, audiind informația prezentată de către domnul Andrei Roșca, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

La data de xx.xx.2022, în temeiul art.34 alin.(4) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Procurorul General interimar Marcel Dimitraș a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor în vederea începerii procedurii disciplinare în privința lui Roman Rusu, procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, pe faptul bănuielii rezonabile despre săvârșirea de către numit a abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) și lit. b) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență că, procurorul Roman Rusu, examinând cererea avocatului Xxxxx Xxxxxx în interesele condamnatului Xxxx Xxxxx, a acționat contrar prevederilor art.458 alin.(3) pct.2), 459 alin.(1), 460 alin.(6) și (7), 461, 405 alin.(2) pct.4) din Codul de procedură penală.

De asemenea, procurorul Roman Rusu ar fi nesocotit dispozițiile pct. 6.1.1., 6.1.2., 6.1.4., 6.1.6 din Codul de etică al procurorilor, care îl obligă pe procuror să respecte legislația națională și actele internaționale la care Republica Moldova este parte, principiile judecătii echitabile cum sunt prevăzute în art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, actele normative ale Procuraturii, și ale organelor de autoadministrare a procurorilor; să acționeze în mod echitabil și onest; să respecte drepturile și interesele legitime ale părților și participanților la proces, persoanelor fizice și juridice; să se asigure ca procedurile penale să opereze cât de rapid posibil, în concordanță cu interesele justiției.

Potrivit art.45 alin.(1) din Legea nr.3/2016, sesizarea Procurorului General interimar a fost transmisă Inspecției procurorilor pentru verificare.

Circumstanțele reflectate în sesizarea de referință au fost cercetate de Inspecția procurorilor, care prin decizia din xx.xx.2022 a transmis materialele Colegiului de disciplină și etică, cu solicitarea sancționării disciplinare a lui Roman Rusu, motivând că a identificat temeuri de tragere la răspundere disciplinară a procurorului, care a admis omisiuni la examinarea cererii avocatului Xxxxx Xxxxxx în interesele condamnatului Xxxx Xxxxx, privind deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal în cauza penală nr. xxxxxxxxxxxx.

Acțiunile procurorului Roman Rusu, în opinia Inspecției procurorilor, constituie abateri disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a) și lit. b) din Legea cu privire la Procuratură - *îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și neaplicarea sau aplicarea necorespunzătoare a legislației, dacă acest lucru nu este*

justificat de schimbarea practicii de aplicare a normelor stabilite în sistemul de drept.

Prin hotărârea **nr.3-115/2022 din 13.10.2022** Colegiul de disciplină și etică a decis încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Roman Rusu.

Colegiul de disciplină și etică a statuat că în cazul examinat nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) și lit. b) din Legea cu privire la Procuratură.

Nefiind de acord cu hotărârea nr.3-115/2022 din 13.10.2022, adoptată de Colegiul de disciplină și etică, Xxxxx Xxxxxx, inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, a contestat-o, formulând mai multe critici cu referire la soluția adoptată, pe caz.

Potrivit obiecțiilor înaintate în contestație, în hotărârea sa Colegiul de disciplină și etică nu a dat apreciere probelor prezentate de Inspecția procurorilor care demonstrează comiterea de către procurorul Roman Rusu a abaterii disciplinare incriminate.

În opinia Inspecției procurorilor, erorile procesuale admise de către procurorul Roman Rusu și identificate de Secția xxxxxxxx xxxxxxxx a Procuraturii Generale, nu pot fi apreciate ca erori justificate, care nu este de natură a atrage răspunderea disciplinară.

Răspunderea disciplinară a unui procuror nu poate să survină pentru modul de apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu condiția că intima convingere a procurorului este în concordanță cu spiritul legii și nu s-a acționat cu rea intenție.

Potrivit Inspecției procurorilor, Colegiul de disciplină și etică nu a dat o apreciere omisiunilor comise de către procurorul Roman Rusu, fiind adoptată o hotărâre neîntemeiată.

În special, nu sânt întemeiate argumentele Colegiului privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Roman Rusu pe motiv că Inspecția procurorilor și-ar fi depășit atribuțiile funcționale, transformându-se într-o instanță de control judiciar.

La fel, autorul contestației a mai menționat că ordonanța lui Rusu Roman din xx.xx.2021, privind deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal în privința lui Xxxxx Xxxxxx, a fost supusă controlului ierarhic superior, fiind stabilite încălcări admise de către procuror.

În ședința Consiliului Superior al Procurorilor, inspectorul Xxxxx Xxxxxx a susținut contestația depusă, solicitând casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-115/2022 din 13.10.2022 de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului Xxxx Xxxxxx și adoptarea unei noi hotărâri conform prevederilor art.86 alin.(3) lit. b) din Legea cu privire la Procuratură.

Procurorul Roman Rusu a pledat pentru menținerea hotărârii Colegiului de disciplină și etică adoptate în privința sa, pe care o consideră întemeiată.

Referitor la învinuirile aduse de către contestatar, procurorul Roman Rusu a menționat că se consideră nevinovat.

Analizând hotărârea contestată și materialele procedurii disciplinare prin prisma criticilor formulate de inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Xxxxx Xxxxxx, ținând cont de argumentele prezentate de către procurorul Roman Rusu, precum și de prevederile legale incidente, Consiliul Superior al Procurorilor constată

că soluția dispusă de Colegiul de disciplină și etică urmează a fi menținută, cu respingerea contestației, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, Consiliul Superior al Procurorilor a reținut următoarele raționamente de fapt și de drept, care sunt incidente în speța dată.

Chestiuni de fapt:

Din materialele proceduri disciplinare se deduce că, prin sentința Judecătorei XXXXXXXXX, mun. Chișinău din xx.xx.2012, XXXX XXXXX a fost recunoscut vinovat în baza art. 191 alin. (5) din Codul penal și condamnat la X (XXXX) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu admiterea acțiunii civile a XXXXXXXXXXXX, prin care s-a dispus încasarea din contul lui XXXX XXXXX în beneficiul XXXXXXXXXXXX echivalentul în lei, la momentul executării hotărârii, a sumei de X (XXXXXXX) dolari SUA.

Hotărârea Judecătorei XXXXXXXXX a fost menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2012, prin Decizia Curții Supreme de Justiție din xx.xx.2012 și a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție (ambele în ordine de recurs în anulare) din xx.xx.2013 și xx.xx.2020, atât cu privire la latura penală, cât și cu privire la latura civilă.

Pe parcursul judecării cauzei în instanțele de judecată de toate nivelele, inculpatul XXXX XXXXX și avocații acestuia, invocând existența unei copii a ordonanței de refuz în pornirea procesului penal din xx.xx.2001, adoptată de către șeful-adjunct al Secției XXXXXXX XXXXX a Procuraturii Generale, XXXXX XXXXX, pe materialele referitoare la activitatea XXXXXXXXXXXX, au solicitat încetarea urmăririi penale, pe motivul prevăzut la art.275 pct. 8) Cod de procedură penală - existența în privința lui XXXX XXXXX a unei hotărâri neanulate pe aceleași acuzații.

Instanțele judecătorești au respins cererile înaintate, motivând că nu poate fi luată în considerare și nu poate fi pusă în baza unei decizii de încetare a procesului penal o simplă xerocopie, autentificarea și proveniența căreia trezește suspiciuni, iar veridicitatea acesteia nu a putut fi demonstrată de partea apărării.

Se menționează că, la xx.xx.2012, Secția XXXXXXX XXXXXXX a Procuraturii Generale a pornit urmărirea penală în cauza nr.XXXXXXXXXXX în baza art. 332 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe faptul falsificării ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale din xx.xx.2001.

În rezultat, la data de xx.xx.2015, prin ordonanța procurorului Secției XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX a Procuraturii Generale, XXXXXXX XXXXXXX, a fost dispusă suspendarea urmăririi penale, din motiv că nu au fost identificate persoanele care ar putea fi puse sub învinuire, fiind îndeplinite la acea etapă toate acțiunile de urmărire penală, a căror efectuare era posibilă în lipsa învinuitului, și luate toate măsurile pentru descoperirea lui, în baza art.278¹ alin.(1) pct.2) din Codul de procedură penală.

Ulterior, prin ordonanța Procurorului General din xx.xx.2020, urmărirea penală a fost reluată, deoarece a devenit necesară efectuarea unor acțiuni de urmărire penală.

La xx.xx.2020, procurorul XXXXX XXXX a dispus clasarea procesului penal nr. nr.XXXXXXXXXXX, din lipsa faptului infracțiunii, în baza art.275 pct. 1), art. 286 din Codul de procedură penală. În motivarea soluției, procurorul XXXXX XXXX a invocat faptul că o copie a ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale din xx.xx.2021 se află în materialele acumulate de către Curtea de Conturi în anul 2002 pe marginea controlului activității Societății pe Acțiuni XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în perioada

xx.xx.1999-xx.xx.2001, materialele care deja sânt arhivate la Agenția Națională a Arhivelor. La fel, s-a menționat că există scrisoarea nr. xx-xxxxx/xxx din xx.xx.2001, prin care XXXXXXXX XXXXXXXX a informat Procuratura Generală și Serviciul de Informații și Securitate despre cazul „XXXXXXX XXXXXXXX”, anexând totodată Raportul privind controlul tematic efectuat la XXXXXXXX XXXXXXXX, pe X file; scrisoarea Procurorului General nr.x- xxx/xx din xx.xx.2001 către XXXXXXXX XXXXXXXX, prin care se solicită o concluzie referitor la legalitatea relațiilor financiare a XXXXXXXX XXXXXXXX, cu compania „XXXXXXX XXXXXXXX”, precum și răspunsurile XXXXXXXXXX XXXXXXXX nr.xx-xx/xxx din xx.xx.2001 și XXXXXXXX XXXXXXXXXX nr.xx- xxxxx/xxx din xx.xx.2001 la demersurile Procuraturii Generale.

Despre examinarea circumstanțelor în ordinea art.93 din Codul de procedură penală și emiterea, în temeiul celor constatate, la data de xx.xx.2001 a ordonanței de refuz în pornirea procesului penal, a declarat XXXXX XXXXX, procurorul care a adoptat soluția menționată, fiind audiat în calitate de martor în instanța de judecată, sub jurământ și preîntâmpinat de răspundere penală pentru darea declarațiilor false. Cele declarate de XXXXX XXXXX au fost confirmate și de ex-procurorul XXXXXXX XXXXXXX.

Reieșind din cele constatate, XXXXX XXXX a conchis că a existat în fapt ordonanța din xx.xx.2001 de refuz în pornirea urmăririi penale, emisă de către procurorul adjunct al Secției XXXXXXX XXXXXXX a Procuraturii Generale, XXXXX XXXXX.

La xx.xx.2020, avocatul XXXXX XXXXXXX, acționând în interesele condamnatului XXXX XXXXX, a înaintat Procurorului General cerere privind deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal în cauza penală nr. xxxxxxxxxxx. În motivarea cererii acesta a invocat pretinsele fapte și circumstanțe devenite cunoscute și examinate în cadrul urmăririi penale și în cadrul judecării cauzelor penale în instanțele judecătorești; ultimele decizii ale Colegiului penale al Curții Supreme de Justiție din xx.xx.2012 și xx.xx.2012, în special existența ordonanței de refuz în pornirea procesului penal din xx.xx.2001 pe materialele referitoare la activitatea XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX, fapt confirmat prin scrisoarea Procuraturii Generale din xx.xx.2013, readresată pentru examinare Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

Examinarea cererii a fost dispusă procurorului Roman Rusu, care la xx.xx.2021 a admis cererea avocatului XXXXX XXXXXXX și prin ordonanță a dispus deschiderea procedurii de revizuire, iar la xx.xx.2021 a trimis în judecată materialele cercetării privind revizuirea procesului penal în privința lui XXXX XXXXX, cu propunerea de încetare a procesului penal în cauză.

La faza de pregătire a cercetării cererii de revizuire s-a stabilit că partea vătămată, în procesul de lichidare, XXXXX XXXXX nu a fost informat despre cererea avocatului XXXXX XXXXXXX în interesele condamnatului XXXX XXXXX privind deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal în cauza penală nr.xx- xx/2012 de condamnare a lui XXXX XXXXX în baza art.191 alin. (5) Cod penal, și nici despre ordonanța procurorului XXXX XXXXX de deschidere a procedurii de revizuire din xx.xx.2021. Din acest motiv, instanța a obligat procurorul să lichideze omisiunile admise.

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul XXXXXXX din xx.xx.2021, propunerea procurorului Rusu Roman privind revizuirea procesului penal în cauza

penală nr. x-xx/2012 de condamnare a lui XxxX Xxxxx în baza art.191 alin. (5) Cod penal, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport juridic.

Instanța a constatat că sentința Judecătorei Xxxxxxxx mun. Chișinău din xx.xx.2012 în privința lui XxxX Xxxxx a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2017, care a respins apelul inculpatului XxxX Xxxxx ca nefondat, și prin decizia Curții Supreme de Justiție din xx.x.2012, care a recunoscut ca inadmisibil recursul declarat împotriva sentinței și deciziei și a menținut hotărârile instanțelor de fond și apel.

Prin deciziile Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din xx.xx.2013 și xx.xx.2020 au fost respinse recursurile în anulare înaintate.

Instanța a reținut că, atât avocatul Xxxxx Xxxxxx, cât și procurorul Roman Rusu au invocat alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii, și anume rezultatul urmăririi penale efectuate în cauza penală nr. nr.xxxxxxxxxx exprimat în clasarea procesul penal la data de xx.xx.2020 în temeiul prevederilor art.275 pct. l) Cod de procedură penală-inexistența faptului infracțiunii, prin aceasta fiind stabilită și veridicitatea ordonanței din xx.xx.2021, emisă de procurorul Xxxxx Xxxxxx, care a dispus refuzarea în pornirea procesului penal, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

Cu toate acestea, instanța a menționat că, urmare acestei acțiuni procesuale, s-a ajuns la un rezultat deja existent și cunoscut de toate instanțele de judecată care au examinat cauza penală de învinuire a lui XxxX Xxxxx în baza art.190 alin. (5) Cod penal — **existența unei copii neautentificate a ordonanței din xx.xx.2001** emisă de procurorul Xxxxx Xxxxxx, prin care s-a dispus refuzul în pornirea procesului penal.

Originalul acestui act sau măcar o copie autenticată a ordonanței contestate nu a putut fi depistată nici în rezultatul derulării timp de mai mult de X ani de zile a urmăririi penale în cauza nr.xxxxxxxxxx, pornite de procurorul XxxX XxxX pe faptul falsificării ordonanței din xx.xx.2001.

Potrivit instanței, prezența acestei ordonanțe în copie neautenticată nu constituie temei de revizuire a procesului penal, astfel că circumstanțele invocate de avocatul Xxxxx Xxxxxx și procurorul Roman Rusu nu se încadrează în limitele noțiunilor de fapte noi ori recent descoperite.

Sentința în cauză a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, XxxX Xxxxx la Curtea de Apel Chișinău, unde se află în proces de examinare.

Procurorul Roman Rusu a detaliat anumite aspecte, menționate anterior în explicațiile depuse în formă scrisă, inclusiv și cele verbale expuse în cadrul examinării cazului de către Colegiu.

Aferent omisiunilor pretins a fi admise, acesta a susținut în esență că, ... *prin sentința Judecătorei Xxxxxxxx mun. Chișinău, din xx.xx.2012 și deciziei Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2012, nu au fost stabilite temeiuri pentru liberarea de răspundere penală a inculpatului XxxX Xxxxx, iar cererile acestuia precum și ale apărării privind încetarea procesului penal din motiv că pe aceleași fapte prin ordonanța secției xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxx a Procuraturii Generale din xx.xx.2001 s-a refuzat în pornirea procesului penal din lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii au fost respinse, deoarece ordonanța nominalizată nu poate servi ca probă pentru încetarea procesului penal, dat fiind faptul că prezintă o simplă xerocopie, autenticitatea căreia nu este confirmată în modul prevăzut de lege.*

La fel, și Curtea Supremă de Justiție, prin deciziile din xx.xx.2012 și xx.xx.2013 nu a stabilit temeieri pentru a casa soluțiile adoptate și a dispune încetarea procesului penal din motivul invocat mai sus.

Totodată, procurorul Roman Rusu consideră că: faptul examinării în perioada xxxxxxxx - xxxxxxxx 2001, de către procurorul șef adjunct al Secției xxxxxxxx xxxxxxxxxxxx, dl Xxxxx Xxxxx, a informației Xxxxxxxx Xxxxxxxx privind cazul diminuării activelor "Xxxxxxxx Xxxxxxx" după retragerea depozitelor în valută străină de către compania "Xxxxxxxxxx Xxxxxxx" în perioada xx — xx xxxxxxxx 2001, a avut loc și acest control s-a finalizat cu adoptarea de către acesta a ordonanței de refuz în pornirea procesului penal din xx.xx.2001, rămasă definitivă și irevocabilă prin necontestare.

Prin ordonanța procurorului Xxxxx Xxxx din xx.xx.2020 s-a stabilit că a existat în fapt ordonanța din xx.xx.2001 de refuz în pornirea procesului penal emisă de către procurorul șef-adjunct al Secției xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxx, Xxxxx Xxxxxx.

In aceste condiții, a decis că există probe suficiente pentru deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal în cauza penală nr.xxxxxxxxxxx (nr. x-xx/xx al dosarului atribuit de instanța de judecată) în privința lui Xxxxx Xxxxxx, cu propunerea de încetare a procesului penal în cauza dată.

Consideră procurorul Roman Rusu că,... în sesizare eronat a fost invocată încălcarea termenului admis de lege pentru deschiderea procedurii de revizuire, ori acest termen urma a fi calculat nu din momentul adoptării ordonanței de neîncepere a urmăririi penale - anul 2001, dar din momentul adoptării ordonanței de clasare a procesului penal din xx.xx.2020 de către procurorul Xxxxx Xxxx pe cauza penală nr. xxxxxxxxxxxx.

Procurorul Roman Rusu a mai remarcat că, la momentul actual asupra procedurii de revizuire nu există o hotărâre definitivă judecătorească, Curtea de Apel Chișinău având pe rol examinarea apelului procurorului și a apărării împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Xxxxxxx din xx.xx.2021, instanța urmând a se expune asupra motivelor invocate în apelurile respective.

A statuat procurorul că la examinarea cererii de revizuire s-a condus doar de normele legale și doar în baza rezultatelor obținute în urma controlului efectuat, au fost adoptate soluțiile ce se impun, fără a admite careva abateri de la lege.

Mai mult ca atât, cu titlu de informare procurorul Roman Rusu a adus la cunoștință că la Curtea Europeană a Drepturilor Omului se află spre examinare cererea condamnatului Xxxx Xxxxxx, cu referință la încălcările admise de instanțele judecătorești ale Republicii Moldova, la adoptarea hotărârilor de condamnare a sa.

In acest sens, în raport cu argumentele expuse împotriva sa în sesizarea din xx.xx.2022, procurorul consideră inacceptabil un asemenea tratament din punct de vedere al independenței decizionale a procurorului, care constituie o imixtiune directă în activitatea acestuia. Aceasta nu reprezintă altceva decât o încălcare flagrantă a principiului respectării independenței decizionale a procurorului, de care urmează a se ține cont în mod obligatoriu la inițierea și examinarea procedurilor disciplinare în privința procurorilor, ceea ce contravine prevederilor art. 37 din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură.

Aprecierile Consiliului Superior al Procurorilor

Analizând hotărârea contestată, materialele procedurii disciplinare și ținând cont de toate aspectele examinate în cadrul ședinței, Consiliul Superior al Procurorilor consideră întemeiat să respingă contestația Inspecției procurorilor, ca fiind neîntemeiată, și să mențină hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-115/2022 din 13.10.2022, emisă în privința procurorului Roman Rusu, bazându-se pe raționamentele expuse supra.

Pentru a se pronunța în această speță, Consiliul Superior al Procurorilor a analizat conduita procesuală a lui Roman Rusu, manifestată în contextul desfășurării urmăririi penale pe dosarul penal nr. xxxxxxxxxx, nefiind identificate încălcări ale standardelor de activitate a procurorilor.

Astfel, ca soluția să îndeplinească exigențele de motivare corespunzătoare, Consiliul Superior al Procurorilor a supus analizei minuțioase circumstanțele din procedura disciplinară, dovezile administrate, declarațiile părților, aspectele criticate în contestație și a raportat situația de fapt la normele de drept incidente cazului, potrivit cărora pot atrage răspunderea disciplinară numai acele erori ale normelor de procedură care au un caracter evident și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Ab initio, necesită a se menționa că, potrivit dispozițiilor art.125¹ din Constituție, Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor. Independența procurorilor este asigurată, inclusiv, prin garantarea respectării principiului legalității în procedurile disciplinare în care sunt vizati.

Potrivit doctrinei și jurisprudenței în materia răspunderii disciplinare, s-a stabilit, cu valoare de principiu, că abaterea disciplinară reprezintă încălcarea cu vinovăție de către persoană a îndatoririlor corespunzătoare funcției pe care o deține sau a normelor de conduită profesională prevăzute de lege (*Hotărârea Curții Constituționale nr.24 din 14.09.2016, §73*).

Având în vedere circumstanțele enunțate, este incontestabil că angajarea răspunderii disciplinare se circumscrie testului îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, aspecte care urmează a fi analizate inclusiv și prin prisma gradului prejudiciabil al abaterii comise.

Cu just temei, pe baza materialul probator administrat, Colegiul de disciplină și etică a dedus lipsa laturii obiective a abaterii în acțiunile procurorului Roman Rusu, or, nu a fost probată vreo acțiune sau inacțiune contrară cu îndatoririle profesionale, impuse procurorilor prin lege, jurisprudența CEDO și actele instituționale.

Sub aspectul laturii subiective, Colegiul a reținut, în raport cu aspectele detaliate anterior, că în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterii disciplinare, menționând că procurorul Roman Rusu nu a acționat cu intenție sau cu neglijență, de natură a produce un rezultat prejudiciabil vreunei părți. Mai mult ca atât, actualmente procedura de revizuire este pendinte, nefiind soluționată printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

Astfel, se reține că trebuie făcută distincție între încălcarea normelor de procedură ca greșeală ce poate fi cenzurată pe cale controlului ierarhic superior și, respectiv, de către judecătorul de instrucție/instanța de judecată, și pe de altă parte, nerespectarea normelor de procedură, în context disciplinar.

Analiza elementelor constitutive ale acestei abateri disciplinare nu poate fi efectuată decât prin raportare la principiul independenței procurorilor la pronunțarea hotărârilor și adoptarea soluțiilor. Or, art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016 prevede expres că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Prin urmare, obiectul verificării disciplinare nu-l poate constitui raționamentul logico-juridic al procurorului chemat să instrumenteze o cauză. Opinia pe care acesta și-o formează nu poate fi cenzurată decât în căile de atac prevăzute de lege și nu poate forma obiectul unei verificări disciplinare.

Mai mult ca atât, după cum rezultă din materialele procedurii disciplinare și explicațiile depuse în fața Colegiului, în procesul examinării cererii de deschidere a procedurii de revizuire, de către procurorul de caz – Roman Rusu au fost respectate prevederile actelor departamentale, fiind informată subdiviziunea specializată a Procuraturii Generale despre deschiderea procedurii de revizuire în cauza penală nr.xxxxxxxxxxxx.

Consiliul constată că, ceea ce se reproșează în fapt procurorului Roman Rusu, așa cum însăși reprezentantul Inspecției procurorilor a recunoscut în cadrul examinării cauzei, este modul în care procurorul a făcut evaluarea probatoriilor din perspectiva temeiurilor deschiderii procedurii de revizuire și modul în care, urmare evaluării, a deschis revizuirea. Practic, se supune analizei corectitudinea declanșării procedurii de revizuire în raport cu probatoriile administrate într-o cauză penală și raționamentul logico-juridic al acestuia.

Sub acest aspect, criticile aduse de către Inspecția procurorilor, care vizează soluția adoptată de procuror ca urmare a examinării unei cereri de deschidere a procedurii de revizuire, nu pot fi formulate și nici examinate pe cale contenciosului disciplinar, ci numai în cadrul specific controlului jurisdicțional, în caz contrar s-ar nesocoti principiul independenței procurorului reflectat în art.3 din Legea cu privire la Procuratură.

Prin urmare, Consiliul notează că față de toate argumentele expuse în contestație nu se poate reține în sarcina procurorului Roman Rusu nerespectarea normelor de drept procesual care vizează procedura de revizuire a procesului penal reglementate în Codul de procedură penală.

În concluzie, ținând cont de toate argumentele expuse *supra*, se constată că faptele lui Roman Rusu, care fac obiect al prezentei proceduri disciplinare, nu constituie abatere disciplinară.

Pe cale de consecință, ținând cont de raționamentele expuse, Consiliul Superior al Procurorilor subliniază că fiind justificată concluzia Colegiului de disciplină și etică, cu referire la lipsa în acțiunile procurorului Roman Rusu a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, și decide respingerea contestației Inspecției procurorilor împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-115/2022 din 13.10.2022.

Pentru aceste motive, în temeiul art.37, art.70 alin.(1) lit. f), art.77, art.86 alin.(3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, capitolul 9 pct.9.10 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, pct.81 lit. a) din Regulamentul

privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, Consiliul Superior al Procurorilor –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge contestația Inspecției procurorilor împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-115/2022 din 13.10.2022, adoptată în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Roman Rusu.

2. A menține hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-115/2022 din 13.10.2022, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Roman Rusu, în legătură cu lipsa abaterii disciplinare.

3. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.

4. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată în temeiul art.191 din Codul administrativ, în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea acesteia.

Membrii Consiliului Superior al Procurorilor:

№	<i>Prenume și Nume</i>	<i>Semnătura</i>
1.	Veronica MIHAILOV-MORARU	<i>semnat</i>
2.	Ceslav PANICO	<i>semnat</i>
3.	Inga FURTUNĂ	<i>semnat</i>
4.	Andrei ROȘCA	<i>semnat</i>
5.	Constantin ȘUȘU	<i>semnat</i>
6.	Eduard VARZAR	<i>semnat</i>
7.	Svetlana BALMUȘ	<i>semnat</i>
8.	Andrei CEBOTARI	<i>semnat</i>

**Președinte al Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Angela MOTUZOC